

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 811. Leonis Pap. III. Annus 16. Car. Ma. 11. Nicephori
10. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

CHRISTI LEONIS CAR. MA. H. IMP. PAP. III. 16. NICEPH. 10. ECCLESIAST. NICEPH. 10. LEONIS CHRISTI CAR. MA. H. IMP. PAP. III. 16. 80.

III. Theodosius Salutaris Patrium qui conseruant & multa... Petrus sanctus Pater noster ex Constantinopolitana sub... IV. Caput Niciphorii... V. Hic vero preterea dicitur quod Michael Studita... VI. Itaque secundum ipsi rationem...

VII. VIII. IX. X.

Martyr Res Arv... GABIS NICAII... CONSISTO DE IMPERIO... STAVRA... DIA CON... TRIA... CHAE... LIP... X.

XXII.

DIVERSA
HOMI-
NVM STV-
DIA.

aliqui quidem artem aliam & suam esse aut magis aut minus scilicet
vniuersisque libero arbitrio ductum, & rerum generandarum
lectionem in sua potestate habens, elegit. Eminentior sicut multi-
formis & nimium cogitationes sunt & confusa, diuersi etiam mo-
res & viuendi ratio diuersa, sic & vite humanae conditiones dif-
feruntur multi moda & diuersitate, & in infinita varietate
& multiplicatione producuntur. Nonnulli enim hanc miseriam
& conciliandam aliter & decenteri mechanice artium con-
ditione, & aliq. agriculturae labore exhibent: & ostendantur, quod-
dam negotiorum seruitutem cupiditate, lucri & diuitiarum amo-
rem, aut nauticulae artis amoris perigrinationis ac periculorum,
alij per alias manuum artium operationes, ne figillatim omnes per-
sequamur, incedunt. Ceteri autem qui & pauci sunt & potiores,
consuetudinem & philosophicam amplectentes conuersatione, am-
tas simul & corpora purificantur: & in hac Deo appropinquan-
te digni efficiuntur, & ad supernam beatitudinem vite conditionem
perducuntur, aut eloquentia & rationabilibus disciplinis & artem
inueniunt & bonis moribus exornati proprias animas decorant:
Et sicut vniuersis, denique, dulce & gratum videtur, & pro nihil-
tatione naturae conturbat. Mihi autem si, presentium vite negotia
conuenienter cum igitur ut aatem virilem attigissem, & ma-
nem per te hanc in regibus versatus atque, militiam quendam
exercitabam, & istam non absque opera ac reuoluntate, sed quae per
manu & saltem exhibetur. Et enim imperialis intererit scri-
ptoribus, a secretis autem eos vocare solita, Latina loquere scimus
esse dictionem. In hac huiusmodi quibusdam temporibus & huma-
nibus impedimentis in cognitionem rerum & aduocatum in hac vita &
non cessant non veniens, consilia valeat aut & cogitationes ani-
mo versabam, quam inimitabilem difficile sit & laboriosam vbi occu-
patis superflua capessere, praecipue vero ut quibusdam aliquam
melioem concepit ab ea non excidat: nam illa quidem ludentium,
hoc vero seria tractantium esse arbitrabar, illud, valere iubebat
& istud quantum in me sit esse adhaerere, meq. in gratias excel-
lentem cernere studebat, quam illud demerpsit conditorum videtur.

XXIII.

Deut. 7.
Ecl. 7.
1. Cor. 7.

Me sane legulatorum ac Prohibitaram & optimis attendere
mihi ipsi edocuit, & b omnia vanitatem esse, & quae sit abundantia
hominis in omni labore suo, quo laborat sub sole, alius sapiens
insinuauit. Pertra. nysse autem figurat huiusmodi, & ad Dei electi
denuntiat, & alias scripturas sacras his similia predicantem au-
dientem, & simul in mente habentem: quod apud quemdam eorum qui sa-
pientia conuine celebres sunt, non minus delectatur, melius esse ple-
bem vivere, quam magna habere potestatem, quae nihil ea dignu
sit praestitum: quem admodum si enim praesentem gloriam
contempsit, magis, ad considerationem vel exemplo conuerti. Ideo et
vix bene succedere, mihi optulante Deo, cum dignitate contemp-
tum saltem, tum ab Imperialibus atque & vbi nonnullis proci-
adhibuit, vasa collegit. Voluit ne ipso quamquam nocere, & inueni-
montu, quod erat aperit & inaccessum statorum nauis in tra-
ponitur a regione, regia distans ab urbe, & illa stationes facere stu-
debam, ut etiam si possem, monarchicam conuersatione attingerem.
Ad hoc enim ex multo iam tempore impellebar, & amor quibus
eremici ac tranquillitatis vehementissimum me tenebat, nec alibi
vixisse nisi hic, extremu vite a diem obituri. Sed quoniam quidem
non omnibus omnia, quae secundum voluntate sunt, exenit possunt
& sunt quaedam quibus fatum imperat, & si in vult Deu, sine
inceptis ponit: contingit vix, hoc etiam mihi, & ab his quae in animo
stauerunt exiit, & nescio quibus iudicij, quae nouit, qui hac per-
miser, & omnia Deu, ab amabili eremo sum abstraxit, & in Re-
gium iteru ductu sum, tamquam sub Deo teste, decreto & iudicio
eoru qui in his sedibus collata: erant & totius Ecclesiae catu sacro
ac consilio Senatus suffragantibus, vlla tergiversatione, & ex-
cusatione quandoquidem iam regia vrbis Praesul vitam cum morte
commutat, ut, ut homo humanam, me licet admodum cuncti autem
& non praesentem ad hanc sacerdotalem sedem deduxerunt
quod violentia potius quam persuasione co-secutus est.

XXIV.

Quia ergo nolens hoc igni subij, & vim sollicitudinis suscepi-
digne, neq. vi gratia conueniret: tunc quidem praenon vna &
multipliciter machinatione inuentoru nequitiae, ac maloru & mu-
ltilibus spiritibus insurrexerunt, ne cu me nudu & inermis ab his, quae
sunt ex virtute, d. prebenderent, nondu enim me spirituales &
diuini eruditu cognouerunt, aut adue fusos ex exercitatu, aut con-
certantem lullatione praesiderent, peccati vulnerantes sagittis,
Ecclesia a Deo electa a tate seruit, & bene ordinata em pha-
langem exterminant, inuoluti & indochi ducuntur na tachinon

implantes. Deinde vero cum me aduenit a praesentibus, & dicitur
tum me dia videtur doluisse, & me quidem conuincit
bar, qui omnia obseruare possent, quae per se non sunt
auter se habent, nos trahit sub impetu oculi videtur, nos
inuenit ab oculis purgare oportet, & dicitur ista peruenit
& propter populi nonum & vltima, & quae non sunt per
quae suas aduersus praesentem impugnantur, & vniuersis
re ac inuisionem viderent. Sed his sequitur certantem, non
hoc aduocare & optulante indiget, non depernitentem
quo populo inuenit, & aduocare vniuersis, & peruenit
lo in me rephiat paratit, tuncq. nota dicitur, & ad
de ducat voluntate, & eorum qua nota sunt, & ad
nem ad dicitur: qui quidem dicitur paratit, & ad
tes, nos aut propter nostram maiestatem, & ad
ad illoru delegenda maiestatem, & praesentem, & ad
anarvulo subdite in auna, & ad dicitur, sed ad
dent & manserunt, quod vniuersis est.

Si autem hanc qui aduocatus a frae, fiat pax terra, &
re dicitur firmata est Regia, quae nonnullis latentes, & ad
nos aduocant, aberi etiam pax praesentem, & ad
rendam praesentem ante vixit & maxime in praesentibus
ma & facta praesentem factu in praesentibus, & ad Deum
sionibus vixit, tamquam nobis auxilium formidat, & ad Deum
Deo appropinquant, & ad praesentem, & ad praesentem
tes, monda mundatit loquuntur vbi vbi, & ad praesentem
& clamantibus, sicut audire vult. Me si & tamquam
alium ea similia in praesentibus, & ad praesentem, &
& manu sancti in praesentibus. Ceterum nonnulli
confidentia virtute deperit nobis praesentem, & ad
propterea Deum ad dicitur ad praesentem, & ad praesentem
sam est, & vbi lora dicitur sole, & ad praesentem
sionibus aduersus praesentem, & ad praesentem, &
braru facili huiusmodi, ad praesentem, & ad praesentem
luctatio est, ad praesentem, & ad praesentem, &
ne fortunatit, & vbi aduersus praesentem, & ad praesentem
des enter, & dicitur in praesentibus, & ad praesentem
Elisa, & vbi aduersus praesentem, & ad praesentem
dimna Ecclesiae oculi conuocant praesentem, & ad praesentem
lucet autem dicitur praesentem, & ad praesentem, &
vt in praesentibus non apparet, & ad praesentem, &
capit Christus & Praesul praesentem praesentem, &
tes cerucae in praesentibus.

... quod est... et extra quam non est alia... et in omni terra diuine predicationis...

... Non vero qui noscum Romanorum nomen sortiti sumus... et ad istam uiam... et in omni terra diuine predicationis...

... CONFESSOR... qui non ex aliis... et in omni terra diuine predicationis...

... XXX... qui non ex aliis... et in omni terra diuine predicationis...

... deus... et in omni terra diuine predicationis... et in omni terra diuine predicationis...

... Venero autem... et in omni terra diuine predicationis... et in omni terra diuine predicationis...

... XXXII... et in omni terra diuine predicationis... et in omni terra diuine predicationis...

... XXXIII... et in omni terra diuine predicationis... et in omni terra diuine predicationis...

XXXI

DE INCARNATIONE VERBI CONFESIO

XXXII

XXXIII

Et alius, ex quibus Salvatoris, introducit ut puta inuisibile & vi-
sibile, papabile & impassibile, non alium autē & alii, abist: Deum
enim perfectum verē & hominem perfectum confitemur. dis-
ferentiam naturarū attribuentes, vnum & eundem cognosce-
tes. & post incarnationem, non indualitatem filiorum diuident
tes propter diuersitatem concurrentiū in coadunationem secundum
Nestorium, omnis autem diuinitas & humanitas eius operatio-
nes perferentem. Sicut Deum enim operatus est diuina, per ipsa
Dei signa & mirabilia operans; sicut homo autem ipse passiones
& approbriā voluntariē suscepit. Praterēā cum duabus naturis
consequenter & necessariē numero equales etiam naturales ope-
rationes eius prae dicitō tamquam demonstrantes & constituentes ip-
sas substantias vel naturas, secundum patres & Deo conuenientes
diuina sapientia prae ditorum Patrum nostrorū traditiones. Si-
militer autem & duas voluntates naturales ipsius Domini & Dei
nostrī Iesu Christi confiteor. Voluntatem enim eum cognosco in
virginitate, naturā, ex quibus & in quibus est & intelligitur, sicut ope-
rante, ita & volentem, ad passionem autem voluntariē venisse.

XXXIV
1. Cor. 2.
* 7. arti-
diorum.

Credo enim crucifixum esse non in qua splendit cum Patre sub-
stantia, nisi Dominum a gloria crucifixum fuisse, dicitur in * ser-
mone retrō ditionis, sed in terrēna nostra natura, in qua terrēstrē
nostram naturam suscepit, & maledictum pro nobis salū est
ut benedictum, quia ab eo est, scilicet nos efficitur, & maledictum
secundum carnem sustinuit mortem pati, ut mortis aculeum
peccatum sustinendo condemneret in carne sua, & destrueret
hunc, qui habebat mortis imperium, hoc est, diabolū. Separatū
autem traditum corpori suū conseruasse incorruptū, nequaquā
ab arcana & memorabili diuina ymitatione, quā amnis a rationa-
bili & inextinguibili eius anima separatim inspicio triduo. Cum
quiescebat ad infernum descendit, & hū qui in carcere erant
liberavit (sicut princeps & diuinus dicit S. Petrus, veniens praedi-
cavit resurrectionem, & libertatem & redemptionem dedit.
In corruptione autem nobis principii factus est, in eo quod primo-
genitus ex mortuis resurrexit. Surrexit enim sicut Deus calens
mortem, dux timens salū omni carni in Resurrectione, & spi-
ritus excitauit nos, qui peccati casti cecidit annu.

1. Pet. 3.

Aspiravit autem post Resurrectionem mulieribus, & gaudium
eius amantissime, & eam quae ex femine nos nuntio inuenerat resur-
rectionis dūspose. Vnum autem & sanctū discipulis suis Resurre-
ctionis suae mysterium confirmantem & ostendentem se, sicut ipse
fuerat & ante Resurrectionem, per escam & sapientiam Thomae
circa diuinitatem palpationem. Ascendisse quoque, in caelum, &
ad dexteram Dei Patris se sisse cum ascendit, tunc cum qua ite-
rum veniet in gloria Dei & patris, quae est super omnem creatu-
ram, & Iudex sedebit, vincens, secundum opera sua reddens.
Omnes enim nos exhiberi oportet ante tribunal Christi. Cum
hū credo & carnis resurrectionem cum mundi transmutatione su-
per ut mortale nostrum induat immortalitatem, & corruptibili-
tatem incorruptione operatur. Confiteor etiam vnum baptismum in
remissionem peccatorum, quod in Patre & Filio & Spiritu S.
perficitur, secundum Evangelicam & diuinam traditionem.

XXXV.

Haec sunt autem Orthodoxa Fidei, & sacra nostra religionis
veneranda dogmata & mysteriorum, secundum traditam nobis a di-
uinitate initiatorum altissimam & purissimam Theologiam, & salu-
tarem circa nos Dei veri dispensationem, & quacumque, hū con-
uenientia similia dogmata cum omni susceptione & fide conseruo
& amplior.

1. Cor. 3.

Suscipio autem, & peto intercessionem, & apud Deum inter-
pellationem, primum quidem & precipue incontaminata & im-
maculata & semper Virgini domina nostra Dei Genitrici, de-
inde diuinitatem & celestem virtutum sanctorum & beatissimorum
apostolorum, & sanctorum Prophetarum, & gloriosorum ac tri-
umphatorum Martyrum, & desideriorum Patrum, & omnium
sanctorum a saeculo placitum Domino, qui viuunt semper cum
eo (anima enim inforti, inquit, in matre Domini) sicut ma-
gnum salutem totae animae & corporis recepturam.

1. Cor. 3.

Adoro autem & angelice veneranda eorum reliquia, tam-
quam in sanctam animarum & corporalium passionum consti-
tuta. Laudo eorum venerandam in Deum conuersionem, &
memoranda eorum certamina & dimicationes. Glorifico thebas,
& honoribus superius coronos eos, quoniam propter gloriam om-
nium nostrum Salvatoris Dei sanguinem fuderunt, & praesentem
vitam propter eius dilectionem contempserunt, imitantes viuifica-

XXXVI

Salutaris passionis eius facti, salutaris enim crucis in nos
Saluatoris Christi colendam imaginem, & venerandas & venerandas
eorum vultus, attribuenti ea secundum bonum adorationem
Praterēā venerabiliter approbo & bene facio & honorifico
& super naturalis salutaris, degenata a sacris & diuinitate
tribus verbis nostris, quae secundum tempus passus Iesus
regere Ecclesiam & moderari.
Primum quidem in Nicaea concilio in trecentis & octo
& octo sanctiorum Patrum Synodo ab ipso uniuersis & con-
fessionem, quem de Ecclesia expulsi, Idem vultus &
verbum, per sacrum & diuinum synodum crederet, diuini-
talem autem Patris & coeternum, & velut Deum verē &
torem omnium Orthodoxos deservit.
Deinde post eam in hac regione congregata concilio
quingenta a Deo inspiratorum Patrum, quae usque ad hunc
torem spiritum S. Macedoniam depulsi, & facti synodum
tam explicauit, & sancti spiritus Theologiam expulsi
& consubstantialium Patris & Filii, & non creatum
firmam, & cum ipso spoliariūm Iudicium passus de-
tem, & sine in electu, ab Ecclesia abluat.
Post hunc & in Episcopo promam conuenerunt diuinitatem
sanctorum Patrum, sancti autem synodum aduersus Nestorianum
suntum & eum blasphemum, quem deponebat Nestorianum
nostrum, secundum adorationem perferant & hanc naturam
confusi & indistincte sapienter detestantur Ipsi Deum & hunc
promunt, mit, sancti autem, Mariani propria tractata De
nit ricem confessa est.
Post haec Chalcedonia concilio CCCII. sanctiorum
Patrum diuersum & desiderium, quae inspiratorem
Disformum, & caliginosam & turbidam eorum confusio-
nem, & hoc anathematizant, perfidum Deum & hunc
suntum hominem ipsum Christum & Deum nostrum diuinitatem
tū inconfuse & indistincte per predicant.
Nestorian & iterum in hac a Deo conseruata unitate diuinitatem
sanctam synodum CLXX. sancti autem Patrum, quae
nostrum & diuinitatem & hunc ipsi nati incarnationem
degenata du quidem a multis abscondita, tunc autem
nascencia & germinantia abscondit in quibus ipsi autem
fabula, Iudicium & Gentium magis quae Christianam
sequentes.
Deinde sextam CLXX. sanctiorum verorum reuerentium
nolam, & ipsam in hac regione tribu conuenerunt, & in
tū propria & naturalis operatio accepit ad unitatem & vnitatem
& anathematizant, & ab Ecclesia expulsi Theolo-
rum Phosam Episcopum, & Honorium, Orem & Ieremum
Pyrrum, Paulum, & Petrum, qui permissi Deo diuinitatem
dotium ad corruptionem nati sunt, & Naturam inuicem
pellatum Praesentem, & Stephanum discipulum sui, & hunc
nium senem insipientem, qui vram operatioem & vnitatem
tatem in Salvatore nostro Christo & Deo operatur.
Prater hū autem & cum ipso in Nicaea concilio conuenerunt
nostrum temporibus CCCII. Patrum septuaginta in synodo
quae omnes praecedentes sancti in sex synodis confirmant, & e-
rum degenata & venerandam & sacram imaginem a
dio Ecclesia traditam adorationem recipit, hanc eorum
ter ac vniuersam Concilium ad ar. ab ipso de Iudicium
& excelsum eorum vnde laqueates & Christum
quia sicut deos eis adorant, hoc est, Theodotium, Iudicium, &
hunc, qui in Deum conuersionis factus est sedem ad ipso
Cum hū super dictis sanctis & vniuersis synodis
& omnium sapientium & beatorum Patrum legumata &
cepta amplior, sicut doctrinam accepit in hunc
damentum, & quos Catholica & Apostolica Ecclesia
suscepit, & quos abhorret, abhorret. Ab ipso autem & ab ipso
omnis à Simone mago, & hactenus in ipso vniuersis, qui
recesserunt, & praeuēti & persequenti degenata operatioem
quoniam fuerat, sanctiorum traditionem reprobauerunt, & e-
rum 22. sanctorum senem commiserunt Orthodoxos. Ipsi quoque
sunt: eos autem anathematizant, & omnes quos sequuntur, sicut
sicut peccem in Ecclesia Christi regna & anathematizant, sicut
Nos quidem sententiam nostram beatissimam vultus, & a
edictis in his manifestam non operatioem, ab ipso

INTER-
CESSIO-
NEM
SAN-
CTORUM.

* 7. arti-
diorum.

1. Cor. 3.

1. Cor. 3.

1. Cor. 3.

1. Cor. 3.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

81.

LIVM GR. NERALIS

partes subdividendo, de duobus partibus viginti duas partes fecit & tertiam integram referuavit. Et duarum quibus partium in XXI. partes facta diuisio tali ratione conficitur. Et quia in Regno illius Metropolitanarum civitates XXI. esse nascuntur, vnaquaque illarum partium ad vnamquam, Metropolitanam per maiorem partem & amicum suorum electione nomine perveniat. Et Archiepiscopus qui tunc illius Ecclesie rector extiterit, partem que ad suam Ecclesiam data est suscipiens, cum suis suffraganeis patitur, eo scilicet modo, ut pars tertia sua Ecclesia sit, dua vero partes inter suffraganeos dividantur.

Harum diuisionum, quae ex duabus primis partibus facta sunt, & iuxta Metropolitanarum civitatum numerum XXI. esse nascuntur, vnaquaque, ab altera sequestrata semotim in suo repositoryo cum super inscriptione civitatis ad quam perferenda erat, condita iacet. Nomina vero Metropolitanarum civitatum, ad quas eadem electione vel largitio data est, haec sunt: Roma, Ravenna, Mediolanum, Foraminum, Gradum, Colonia, Meduntinam, Vianum quae & Saltzburgum, Rotomagus, Treveri, Senones, Vesuntium, Lugdunum, Rheini, Arletum, Vienna, Tarantasia, Ebrodunum, Burdigala, Turones, Biterges. hic aduocatus Lector, Aquileiam non ponit, quod eius sedes (ut dictum est) translata fuerit Forimulij, hinc est ut saepe reperitur scriptus Patriarcha Forimulij loco Patriarcha Aquileiensis, hinc legas apud Siebertum, cum eadem Metropoles recensentur, cum nominat Forimulium, sic ait: Forimulij quae & Aquileia. sed pergit

XLVI.

Vnum autem patris, quam integram referuavit, talis est ratio, ut illis duabus in supradictis diuisionibus distributis, & sub sigillo reconditis, haec tertia in usu quotidiano versata esset, velut res, quae nulla vana obligatione a dominio possidentis alienari esse conseruet, & hoc tamdiu quoad usum, vel ipse superflus esset, vel usum eius sibi necessarium iudicaret, post obitum vero suum, aut volentariam secularium rerum abdicationem, eadem pars quatuor sub diuisionibus seceretur, & vna quidem earum supradictis XXI. partibus adderetur, altera a filiis & filabus nepotibus, atque nepotibus suis assumpta, & iuxta ac rationabiliter inter eos partitione divideretur. Tertia vero confiseta Christianis auti more, in usum pauperum erogaretur: Quarta similis modo nomine electione in seruorum & ancillarum vrbium palatij famulatum sustineret, quae similiter ut cetera ex auro & argento constat, adungi voluit omnia ex ere & ferro alijsq; metallis, vasa atq; utensilia, cum armis & vestibus alijsq; pretiosis, aut vili ad varios vsus alia superellectis, ut sunt corana & stragula, tapetes, fulera, coria, sagmata, & quicquid in camera atq; vestuario eius eo die fuisse inuentum, ut ex hoc maiori illius partis diuisionem fieret, & erogatio electione ad plures peruenire possent.

XLVII.

Capellam, ad est, Ecclesiasticum ministerium, tam id quod ipse fecit, & congregauit, quam quod ei ex patre na hereditate prouenerit, ut integrum esset, neq; vlla diuisione scinderetur, ordinauit. Sed hanc autem inuenirentur, aut vasa aut libri aut alia ornamenta, quae liquidum constaret eidem capella ab eo collata non fuisse: haec qui habere vellet, data iuxta estimationis pretio, emeret & haberet. Similiter & de libris, quorum magnam in biblioteca sua copiam congregauit, statuit, ut ab eis qui eos habere vellem, iuxta pretio redimerentur, pretium in pauperes erogaretur. Inter quos thesaurus atq; pecuniam tres mensis argentearum, & vnam auream pro capite magnitudinis & ponderis esse constaret, de quibus statuit atq; decreuit, ut vna ex his, quae forma quadrangula descriptionem vrbis Constantinopolitanae continet, inter cetera donaria quae ad hoc deputata sunt, Romae ad basilicam B. Petri Apostoli deferatur: & altera quae forma rotunda Romana Verba effigie insignita est, Episcopo Romanensi Ecclesiae conferatur. Tertia quae ceteris & operis pulchritudinis & ponderis grauitate multum excellit, quae ex tribus orbibus contextu toris mundi descriptionem subtili ac minutam figuratam complectitur, & auctorem illam quae quarta esse dicitur, in terra illius, & inter heredes suos, atq; in electionem diuisione partibusque esse constituit. Hanc constitutionem atq; ordinationem coram Episcopis, Abbatibus, Comitibus, qui tunc praesentes esse potuerunt, quorum hic nomina scripta sunt, fecit atque constituit.

Episcopi. Hildeboldus, Risholphus, Arn, Volfarius, Bernoius, Lairadus, Ioannes, Theodulphus, Ilse, Hetto, Vualgangus. Quarumnam autem ciuitatum hi fuerint Episcopi,

haud facillè est inuenire. Quem autem videri nominatum Lairadum, eundem purum cum Lairado sine Leida do Episcopo Lugdunensi, cuius extant superius immemorati Episcopatus, altera ad Carolum Magni defunctioem sui Episcopatus, altera ad forem, diuina lectione, de eodem Theodulphus Aurelianensis Episcopus hic veritate in Parenthesi ad Iudicem

Heserat * hac nobis Lairadus forte solida. Cederet ut magis haec releuante labor. Norici hunc genui, hunc tu Laudare fatorem Pontificem sperat eum quibus opte. Arte cluit, sensus, viget, virtute recondita. Qui vna ad superam transiit, quo peruenit eidem testamento subscripti fuerint, sic videtur.

Abbate. Fridogisus, Adalango, Egghilbertus, Trimo.

Comite. Vualach, Megemher, Orbulfus, Stephanus, Vericus, Bartholomaeus, Meynlarus, Hatto, Richuinus, Eda, Erichus, Gerboldus, Bedo, Hilligren, Rucholfus.

Hae omnia filius eius Ludouicus, qui dicitur in rebus suis, nisi eadem eodem benedixit, quam ceteris necesse est, post exortum summa deuotione adimplere curauit. huc quoque Eginhardum.

Hoc anno pridie nonas Decembrii Carolus imperator natu Caroli Imperatoris esse hac viti memorat ad vltimos Annales Francorum & reliqua omnes auctores.

Sed & prater duos filios Carolum & Pipinum Reges ex testamento elictos haeredes, vbi etiam anno Imperatoris primogenita siliarem eius qui mirisq; diligebat, Karolus, olim Constantino Imperatoris deposita, de huius Eginhardus ait: Prima tuum filium suum huiusmodi filiam autem quinque, Adelaidem Italiam, Gertrudem, Berthadem, & Theodoram superstitis reliquit. In quibus tres patris sua praecipuum documentum ostendit, cum suis defunctis, sequens patri succedere, & neper in filium suum eleuasset. Miris filiorum ac filiae pro magnanimitate, quae ex illa nona perter tulit, pariter videlicet quae non vni usque suo, compati lachrymas, haec Eginhardus.

Porro Carolus Magnus (ut Eginhardus ait) vltimis vrbis his annis vltimis vite ipsius colo tenet; vna facta igna atq; portenta, quae relictis, cognita & ab ipso ostro obitus indices, mirum crebra hunc talisq; diligebat, reger Aquentis Palatij vbi degebat tremor, fulmina, raris Regis, incendia, & alia plura inuimodi.

Quod autem Adelaidis, siue Adelidis Pipini filiae nomen mentio facta est, hic reddimus eius sepulchrum opobulum in monasterio S. Amulphi Metis exstanti.

Perpetualis amor caritatis & casti amoris. Felice quem vult hoc properat fecit. Nolle caput car huius aiter numerus a reuocet. Hic locus, strigere qui patet ad alipolis. Iste sacer datus qui post seruat omni Legimus fuerit a germina ante patet. Cuius posteritas abano cessat a terro.

Hic caput in sancto ponere mentis alia. Pipini hoc proles Adelidis pia vox quod sit. Quam suum & reliqua S. tuere patet.

Ibidem & secundi Pipini huius non filia Rothardus & pulta hoc claret epistaphio, quo & genus textur maiorem eius. Sic se habet:

Hic ego qua iaceo Rothardus nomine huius. Qui genui excessu nouam de germine duo. Nam mihi peruenit genui qui subditus arma Ausonia fuerit in vni virtute Tenax. Pipinus est pater Caroli de Primo pro creatum. Ag garentum sit aut magna qui ille de tyronum. Pipinus pro annu, quozepam aut alio vna. Ag abam Anchose potem, qui dicitur a dila Troiano Anchose lego post tempore uenit. Hunc genui pater sita vna vna, huius Arnulphus, vni vni qui salget vni. Hic me spe cuius si est potere parentes.

capite

c

Pater sancti pultura eius gloriam.

LEONIS PAPAE III. ANNI

REMEMORANDUM

Inductor reddidit sine Attingenti sim magnopere dio aulere cor phanes. Meliora Manu hanc. Ptergia & Ipan phori sanu simi prouoluit. Ipsi su est autem per tunc, cum effit in rare descripti fuisse facta deum pram fup hoc aduer factum Ananiam & conit: & Paulus morte: & hoc de tang erat, qui on ante Atit hic no minores nostri, nu cli communit res fuerunt, ut p gladio sciretur. & alie eiusdem a At de his superio

II.

Sed quae per hancos gladio fo Lucas Siculus iisdem haereticis in profectibus, trac sum super at or & digno modo infelato in arbu partes liter cant. Quae ut in Phoenice, si psona uoluerit reg o uoluerit.

III.

Post hoc quidam iustitias appellat larum, & Cyn hor thoi, pterius foga, uam a ar accerom ete, ab hoc accepto a u, & agone factu, in hoc a Romanu diti nu aligret com disti dicitur, ut qui Ealio pterorum. Nam T Lan du in mente, qui Arge oia ex em manibus est. atq; in hunc modum tertio bellae, anno pteho tertio.

IV.

Huius discipuli p fuerunt Michael & C tres his facti later. & & Zofim, atq; ca pterigone appellat, & sum, qui ad Argem con & aliam que pra esse

Annal.